

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201084
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718201084.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: Linde Gas k.s., IČO: 31 373 861, so sídlom Bratislava, Tuhovská 3, právne zastúpený: AK Záhorská, s.r.o., so sídlom Bratislava, Tuhovská 3, proti žalovanému: P. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. XXX, o zaplatenie 962,35 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 651,16 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16,74 € od 15.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 32,94 € od 15.1.2018 do zaplatenia, zo sumy 63,72 € od 15.3.2018 do zaplatenia, zo sumy 65,88 € od 15.5.2018 do zaplatenia a zo sumy 65,88 € od 15.7.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 4.5 druhá veta Všeobecných obchodných podmienok pre dodávky technických, medicínálnych a špeciálnych plynov v tlakových nádobách a cisternách platných od 1.4.2009 v znení: „Za užívanie tlakových nádob, ktoré má zákazník v prenájme dlhšie ako tri mesiace bez výmeny /prázdnu za plnú/, je spoločnosť Linde oprávnená účtovať dodatkové nájomné.“, je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

IV. Súd žalobcovi priznáva právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 35,32 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.7.2018 domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 962,35 € s príslušenstvom, a to z titulu dlžného nájomného a z titulu náhrady škody. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný odoberal od žalobcu technické plyny a mal od neho v nájme dve tlakové fľaše slúžiace ako obal na technické plyny, v danom prípade na acetylén čistý. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neuhradil dohodnuté nájomné, žalobca odstúpil od zmluvy o nájme tlakových fliaš a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy nájomného ako aj na vrátenie predmetných tlakových fliaš, ktorú povinnosť si však nesplnil, z ktorého dôvodu si uplatňuje aj nárok na náhradu škody za nevrátenie dvoch kusov tlakových fliaš vo výške ich ceny podľa cenníka žalobcu, t.j. vo výške 406,- €.

2. Súd vo veci vydal dňa 26.9.2018 platobný rozkaz č. k. 9Csp/45/2018-42, proti ktorému podal žalovaný dňa 18.10.2018 odpor, preto ho súd uznesením č. k. 9Csp/45/2018-56 zo dňa 22.10.2018 v plnom rozsahu zrušil.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, výsluchom svedka G. T., písomnými vyjadreniami žalobcu, odporom a písomným vyjadrením žalovaného, zmluvou o prevode vlastníctva tlakových nádob na technické plyny, zmluvami o dlhodobom nájme fliaš na technické plyny, všeobecnými obchodnými

podmienkami, faktúrami žalobcu, odstúpením od zmluvy spolu s doručenkou, cenníkom, dodacími listami a zistil tento stav vecí:

4. Zo Zmluvy o prevode vlastníctva tlakových nádob na technické plyny zo dňa 17.9.2014 (ďalej len zmluva o prevode) vyplýva, že žalovaný previedol na žalobcu vlastnícke právo k dvom kusom tlakových fliaš na technické plyny (acetylén) o objeme 40 l, na základe čoho mu vzniklo právo na zvýhodnené nájomné vo výške 25,- € za jednu tlakovú fľašu na jeden rok. Súčasne ten istý deň 17.9.2014 strany sporu uzatvorili Zmluvu o dlhodobom nájme fliaš na technické plyny (ďalej len zmluva o nájme), na základe ktorej bol žalovaný oprávnený užívať dva kusy fliaš na technické plyny po dobu nájmu tri roky od 17.9.2014 do 30.9.2017, a to za dohodnuté zvýhodnené nájomné v sume 75,- €, ktorého splatnosť si zmluvné strany dohodli vopred. Z dodacieho listu zo dňa 17.9.2014 vyplýva, že faktúra za nájom bola uhradená v hotovosti na predajnom mieste vo výške 180,- € (75,- € za každú fľašu plus DPH 30,- €). Súčasťou zmluvy o nájme boli aj Všeobecné obchodné podmienky pre dodávky technických, medicínálnych a špeciálnych plynov v tlakových nádobách a cisternách platných od 1.4.2009 (ďalej len všeobecné obchodné podmienky). Po uplynutí doby nájmu vyfakturoval žalobca žalovanému nájomné a dodatkové nájomné (za obdobia od 1.10.2017 do 31.10.2017, od 1.11.2017 do 31.12.2017, od 1.1.2018 do 28.2.2018, od 1.3.2018 do 30.4.2018 a od 1.5.2018 do 30.6.2018) celkovo v sume 528,45 €. Zároveň žalovanému vyfakturoval aj poplatky za vystavenie upomienok celkom vo výške 27,90 €. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neuhradil dve a viac faktúr v lehote ich splatnosti, žalobca podľa bodu 8.4 všeobecných obchodných podmienok listom zo dňa 12.7.2018 odstúpil od zmluvy o nájme a vyzval žalovaného na úhrady dlžnej sumy nájomného vo výške 556,35 € ako aj vrátenie prenajatých tlakových fliaš. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce z predmetných zmlúv nesplnil.

5. Žalovaný vo svojom výsluchu uviedol, že pri odovzdaní tlakových fliaš žalobcovi v pobočke v Skalici mu bolo predajcom oznámené, že nájom bude platiť až po vyčerpaní ich náplne. Nevedel sa vyjadriť, či mu boli spolu so zmluvou odovzdané aj všeobecné obchodné podmienky.

6. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

7. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

9. Podľa § 421 Občianskeho zákonníka každý, kto od iného prevzal vec, ktorá má byť predmetom jeho záväzku, zodpovedá za jej poškodenie, stratu alebo zničenie, ibaže by ku škode došlo aj inak.

10. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

12. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

13. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba je len čiastočne dôvodná. Súd mal preukázané, že predmetné zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na dané právne vzťahy potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

14. Súd zistil, že predmetom zmluvy o prevode bol prevod vlastníckeho práva k dvom kusom tlakových fliaš o objeme 40 l na stlačený plyn - acetylén na žalobcu, pričom žalovanému vzniklo právo na zvýhodnené nájomné vo výške 25,- € za jednu tlakovú fľašu na jeden rok, a to najdlhšie na dobu 3 rokov. Strany sporu spolu so zmluvou o prevode uzatvorili zmluvu o nájme, na základe ktorej žalobca prenajal žalovanému na dobu tri roky (do 31.9.2017) dva kusy tlakových fliaš na technické plyny za zvýhodnené nájomné vo výške 75,- €, t.j. za dve tlakové fľaše spolu s DPH vo výške 180,- €, ktoré nájomné bolo uhradené po podpise zmluvy o nájme v hotovosti na predajnom mieste žalobcu. Súd mal preukázané, že po uplynutí uvedenej doby žalovaný predmetné tlakové fľaše žalobcovi nevrátil a neuzatvoril ani novú zmluvu o dlhodobom nájme, na základe ktorej skutočnosti žalobca podľa bodu 8.4 všeobecných obchodných podmienok odstúpil od zmluvy o nájme a vyúčtoval mu nájomné za užívanie tlakových nádob podľa bodu 7 zmluvy o nájme a bodu 4.5 všeobecných obchodných podmienok, ako aj poplatky za upomienky, a vznikol mu tak dlh voči žalobcovi vo výške 556,35 €. Zároveň keďže žalovaný predmetné fľaše po ukončení zmluvného vzťahu nevrátil, žalobcovi vznikla škoda vo výške ich ceny v zmysle cenníka žalobcu, t.j. vo výške 406,- €. V danom prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť a žalovaný by sa jej mohol zbaviť len v prípade, ak by preukázal, že ku škode by došlo aj inak, čo však žalovaný nepreukázal. Na základe uvedených skutočností súd žalobe vyhovel v časti a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 651,16 € pozostávajúcu z dlžného nájomného vo výške 245,16 € a zo sumy 406,- € z titulu náhrady škody, pričom vo zvyšku (t.j. v časti o zaplatenie sumy 311,19 €) žalobu zamietol, a to jednak z dôvodu, že žalobca nepreukázal vystavenie upomienok a ich doručenie žalovanému vo výške 27,90 €, ako aj z dôvodu, že súd posúdil zmluvnú podmienku uvedenú v bode 4.5 všeobecných obchodných podmienok upravujúcu právo žalovaného na dodatkové nájomné za neprijateľnú, nakoľko spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, keďže predstavuje vo svojej podstate sankciu (zmluvnú pokutu) za to, že zákazník pravidelne každé tri mesiace od žalobcu neodoberá tovar (technické plyny), z ktorého dôvodu je predmetné zmluvné dojednanie uvedené v bode 4.5 druhá veta všeobecných obchodných podmienok podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Súd preto v súlade s ustanovením § 298 ods. 2 CSP vo výroku rozsudku uviedol jej znenie, nakoľko ju určil za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, podľa ktorého by mala byť neplatná aj zmluva o prevode, nakoľko podľa názoru súdu neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Predstavuje nepomenovanú zmluvu, v zmysle ktorej si zmluvné strany dohodli vzájomné práva a povinnosti, pričom žalovanému na jej základe vzniklo právo na dodávky technických plynov od žalobcu, ako aj právo na zvýhodnené nájomné za nájom tlakových fliaš. Súd v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi úroky z omeškania, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, a to vo výške 5 % ročne od dátumov splatnosti jednotlivých faktúr, ale len z priznanej sumy dlžného nájomného, a to v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

15. Súd nevykonal dôkaz znaleckým posudkom z odboru písmostnalectvo navrhnutý žalovaným z dôvodu, že plnenie vyplývajúce zo zmluvy o nájme zo dňa 31.10.2017, ktorej uzatvorenie namietol (tvrdil, že predmetnú zmluvu nepodpísal), nie je predmetom daného sporu. Z výsluchu svedka G. T.

vyplývalo, že žalovanému pri uzatváraní zmluvy o prevode a zmluvy o nájme ako obchodný zástupca žalobcu odovzdal všetku dokumentáciu, t.j. okrem samotných zmlúv aj všeobecné obchodné podmienky. Zároveň vyvrátil tvrdenie žalovaného, podľa ktorého mu mal pri podpise zmlúv oznámiť, že nájom za tlakové fľaše sa bude platiť až po vyčerpaní ich náplne. Žalovaný navrhol vykonať dokazovanie aj výsluchom svedka I. O. (svojho otca), ktorý však po zákonom poučení odoprel vypovedať z dôvodu, že jeho výpoveďou by mohol žalovanému spôsobiť neprijemnosti, ktoré odopretie výpovede súd považoval za dôvodné.

16. Obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že z výkonu väzby nemal objektívnu možnosť predmet nájmu riadne užívať, hradíť nájomné, či reagovať na upomienky a výzvy žalobcu považuje súd za účelovú, nakoľko aj z výkonu väzby mal možnosť si svoje záležitosti zariadiť, ako to vyplýva z ustanovení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby (napr. informovať žalobcu o svojom pobyte vo väzbe za účelom doručovania písomností a pod.). Súd ďalej konštatuje, že žalovaný svoje viaceré tvrdenia (napr. oznámenie zmeny adresy trvalého pobytu, resp. že predmetné tlakové fľaše na technické plyny sa nenachádzajú v mieste jeho trvalého bydliska ako ani okolnosť, na základe akej skutočnosti by sa tam nemali nachádzať) nepreukázal. Žalovaný takisto požiadal o doloženie písomností z vyšetrovacieho spisu v trestnej veci vedenej pod sp. zn. KRP-58/2VYS-TT-2018 týkajúce sa strán sporu, z oznámenia Krajského riaditeľstva PZ v Trnave zo dňa 27.3.2019 však vyplýva, že žalobca v danej trestnej veci nevystupuje v žiadnom procesnom postavení.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP a žalobcovi priznal náhradu v rozsahu 35,32 %, nakoľko mal vo veci len čiastočný úspech. V zmysle uvedeného bol žalobca úspešný vo výške 67,66 % (v sume 651,16 €) a žalovaný vo výške 32,34 % (v sume 311,19 €), úspešnejší bol teda žalobca, a to v rozsahu 35,32 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného (67,66 % - 32,34 %). O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu

na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).